

Güllerin Ülkesi

– kemaldoganay · 29 Ocak 2018

Kar mı yağdı dünyama bu gizli sancı neden?
Doruklarımda hala o kartallar uçmuyor.
Ben miyim arkasına bakmadan kaçıp giden?
Gönlümde kara sevda karanfiller açmıyor.

Hüzün dalgalı deniz, bağımda derin yara
Seni görmek istesem her taraf sisle kaplı
Dua etme zamanı Mevlam düşürmez dara
Sanırsın ki kalbime kanlı bir haçer saplı

Çocuklar beşiklerde masalı özler oldu
Nineler tezgahlarda kilim dokumaz artık
Toprakta verim bitti yaprak dalında soldu
Yiğidin destanlarda adı okunmaz oldu

Yunusun Dergahına kar mı yağdı bilinmez
Sefere çıksa gemi menzil uzak diyorlar
Yemen Çöller Ülkesi gidilince dönülmez
Çığırtkanlar toplanmış başımızı yiyorlar

Salıncaklara binen yüzler neşe saçıyor
Tepemizde Azrail gözünü bize dikmiş
Yediveren Gülleri yılda bir kez açıyor
İhtiyarlar korkudan kendi ipini çekmiş

Yalvarsan yakarsan da bu iş burada bitmez
Kırlangıçlar göklerde neden kanat çırpıyor
Bu hayat acımasız mevsimler geri gitmez
Dağların arkasından ışıklar göz kırpmıyor

Gecenin karanlığı sabaha gebe derler
Yine güneş doğacak yine sabah olacak
Tarihlere not düşen yaşlı bir ebe derler
Yaşayanlar sanır ki hepten baki kalacak

Sırlı geceler bitmez, gündüzler çile çeker
Bilenlere sorarsan kader gönül eğliyor
Savaşların yüzünden Şeytanlar fitne eker
Bilen yalan söylüyor, duyan yalan söylüyor

Ben masumum diyenler sizin de suçunuz çok
Ebabiller havada boşuna mı dönüyor
Çakallar sürüsün de kurtların hiç adı yok
Yaktığımız ateşler bir nefesle sönüyor

Güllerin Ülkesi'nde artık yağmur yağmıyor
Kuryacak dereler toprak susuz kalacak
DOĞANAY'ım bu gece ay karanlık doğmuyor?
Anaların gönlünde birer bayrak olacak.

Kemal DOĞANAY